

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
felhasználások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Vihar.

Pécs, 1898. nov. 22.

Minden képzeletet fölülmuló vihar tombolt tegnap a magyar képviselőház termében és soha nem is sejtett jelenetek játszódtak ott le. A délutáni két óráig kitűzött tárgyalási időt kinyújtották éjjelig s a honvédelmi miniszter mégsem juthatott szóhoz. Végül felhangzott a Kossuth-nóta a teremben a képviselők s a karzati közönség ajkáról s onnét kiterjedt az utcára, ugyanazzal a lelkesedéssel, ugyanazzal az elszántsággal, amely 1848-ban fegyverbe állította a nemzetet, vészterhes figyelmeztetésül szolgálva a hatalom kezelőinek, a kik dőlőfős elbizakodottságukban azt hiszik, hogy a nemzet türelmének már nincsen is határa.

És ugyan mi okozta ezt a végtelen elkeseredést, amely mint fékevesztett, bőszen áradat zúgott végig a fővároson? Mert csak a végső felizgatott elkeseredés lehetett képes a szenvedélyeknek ilyenén kitörését előidézni s csak a szenvedély adhatta szájába a miniszternek azokat a kifejezéseket is, a melyek közvetlen előidézői voltak a vihar kitörésének.

Sokkal mélyebben fekvő okok gyűjtötték halomra azt a robbanó anyagot, s Fejérváry sértő kifejezése csak a szikrát képviselte, amely azt a puskaport lánggra lobbantotta.

Ez a mélyen fekvő ok pedig nem volt más, mint a hadsereg intézőségében megcsontosodott szoldateszka szellemnek újabb megnyilatkozása, amely nemcsak külön államnak képzeletét a polgári államban, de amely a magyar nemzet államiságát még mindig a dinasztia ellen irányuló merényletnek bélyegzi s azért a legfőbb hadúrnak vél kedves szolgálatot tehetni, ha a magyar nemzetet legszentebb érzelmeiben vérig sértegeti valahányszor erre csak alkalma nyílik.

A magyar nemzet nagyon jól ismeri a hadseregnek ezt a zsoldos szellemét, de megszokta már néma megadással viselni ezt a sajnó sebet, a melyben a szoldateszka elvakult szelleme nem képes fölismerni a hadsereg harcképtelenségének legfőbb okát, mert ők még mindig csak gépnek hiszik a katonát, a kinek kötelessége nemcsak lőni, hanem lelkesedni is — kommandóra.

De a mikor annak az üldözött magyar nemzetnek a törvényes kormányja a helyett, hogy a magyar államiságot s a nemzetnek féltve őrzött kegyeletet a szoldateszka durva támadásai ellen megvédelmezné, ez utóbbinak segítő társul szegődik s a nemzet törvényhozásában szépitgetni, mentegetni iparkodik azt a durva kezdet, amely újra meg újra megforgatja mérgező törét a nemzet vérző sebében: akkor ne csodálkozzanak, hogy a nemzet fölajdul, a düh és elkeseredés erőt vesz rajta s

ebben a lélekállapotban a tehetetlen jajgatáson túl is el van szánva menni.

Ott áll már 49 esztendő óta a Hentzi-szobor a budai várban, folyton fölemelve tartva azt a fátyolt, a melyet a nemzet a keserű multra borított, folyton a fülébe zúgva a dicsőítést azoknak a zsoldosoknak, akik fegyverrel támadtak a törvényes jogait védelmező nemzetre, vérbe fojtva ennek királyi esküvel szentesített önállóságát, szabadságát.

A nemesen érző uralkodó elhatározza, hogy annak az ott oly kihívó jelentőséggel bíró szobornak a helyére a nemzet imádott védőasszonyának az emléke állíttassék föl, hogy az a hely, amely 49 éven át annyi magyart látott égő szégyenpírral az arcán arra haladni, most bucsujáró helyévé váljék a nemzetnek, s ime a zsoldos szoldateszka szelleme föllázad az uralkodó nemes elhatározása ellen, a melyben a hadsereg sérelmét látja, s azt az intézkedést, amely azt az oszlopot egyszerű siremlékké kívánja fölavatni, oly magyarázat kíséretében bocsátja világgá, hogy az nemcsak megtartja eddigi jelentőségét a nemzet ellenégeinek dicsőítése szempontjából, hanem lelkesítő példányképnek is állíttatik oda a magyar ifjuság ama részének szemé elé, amely a trón és a haza védelmét választotta élethivatásának.

S a nemzet ez arculcsapása ellen a magyar állam kormányának nincsen más

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Töprengés.

— Irta s a »Pécsi Kath. Kör« estélyén szavalta:
Végh Lajos. —

Gyerek valál. De már titokban
A hősokeket irigyeléd.
Egy-egy csillag a sok magyar hős
A hon egén! Ugy tűnt eléd.
A vágytól égtél, hogy te is majd
Felirhasd karddal a neved
Sorukba . . . S ma? Világbékéről
Ábrándozol . . . »Hős!« Ég veled.

Hju levél. Szived hön lángolt.
Ugy érezéd: csak te szeretsz!
S ki tégedet szeret: e földön
Höbbszív talán nem volt, se lesz!
Ti lesztetek egyetlen kivétel:
Nem él e két szív őszit, telet . . .
— S im! hül a láng, korán hogy őszülsz . . .
»Örök Szerelmes!« Ég veled!

Teremtőnek nagy alkotásait
Eszedbe gyakran forgatád
S kérdéd, merülne csillagokba:
Minő lény néz le onnan rád?
Van lány, tavasz, virág, madár ott?
Van földje? viz? s mit rejteget?
— Hisz Földedet sem ismered jól . . .
»Nagy Csillagász!« Az ég veled!

Megismered hát! Sok tudósnak
Nagy könyveit tanultad át.
S remélve, hogy a tudományjal
Nagygyá tehetsz Egyént, Hazát:
Mindent akartál tudni! Mindent?!
Egy tárgy kíván egy életet!
Mindentudás: csak balga álom!
»Világtudós!« Az ég veled!

És gondolád: A holt betűknek
Igaz szivhanggal éltet adsz.
Nagyok s ten-eszméd hirdette:
Más lelkeket is éltet az!
S bár tapsolák: az Ige magja
Talajt talán egy szivbe lelt!
Mindent feledtek óra-multán . . .
»Szónok! Költő!« Az ég veled!

Majd melyedél a Tülvilágnak
Rejtelmibe, hívőn híven:
A boldogság onnan jöhet csak!
S csüngven a Hit sok nagy híven:
Megoldhatod a Lét nagy titkát!
Jövékbe látsz . . . Csalképelet!
A Mult sem áll előtted tisztán . . .
»Próféta! Bölcs!« Az ég veled!

De rátalálsz — bizál — a helyett
A földi Igazságra majd!
S közkinccs leszen, mért annyi vérze,
Miért a gyenge rég sohajt.
Hazád büszkén nevez fiának,

Ér bár sok ezer éveket . . .
— S ma tán hiszed: »Itt nincs igazság!«
»Aristides!« Az ég veled!

S hangoztatád: Embert becsüljünk
Ne csak pénz, rang s disz után!
Sok millió »A létért küzd«:
Közjóra is munkálgat ám!
S a népben is van ész, sziv, jellem;
Szeret, ha őt felemeled . . .
— Jog, Ég, Család, Hon ellen tör bár?
»Emberbarát!« Az ég veled!

A Nemzetért áldozni készen,
Sok lázas éjed okozá:
Erenye mintakép hogy lenne,
S örök, dicső, boldog hozzá!
— Ki kérd ábrándozót? Elég: egy
Család javát, ha miveled!
A Nemzet-ügy bölcsékre bízva . . .
»Honboldogító!« Ég veled!

Szabadság! édes csábzenéje
Nem egyszer tette sarkala . . .
Lelked — híved — tan Cassiussal
Rokon s egy Tyrteus dala,
Petőfi lángja ég agyadban . . .
— S ma? Csenedes szivedet . . .
Ajkat harapsz a jogtiprásra . . .
»Alszol Brutus?« No ég veled!

* * *

szava, mint hogy annak a kommentárnak „egy passzusait szerencsésebben is lehetett volna fogalmazni“, de a magyarázat lényege ellen nemcsak kifogása nincsen, hanem határozottan mellette foglal állást, hogy a hadsereg érzékenysége sérelmet ne szenvedjen.

Nos hát, honnan veszi a hadsereg a jogot ahhoz, hogy sérelemről panaszkodjék amaz uralkodói ténykedés miatt, amely a nemzetnek egy régi sérelmét megszünteti s ezen a címen kierőszakolja, hogy az a sérelem még nagyobb súlylyal zúdítassék a nemzet nyakába.

Az a szellem volt csak képes erre, amely az ujkori néphadseregben csak a régi zsoldos csapatok folytatását képes látni, a melynek egyetlen kötelessége vakon engedelmeskedni a parancsnak, akár a haza védelmére, akár annak leigázására, akár a jog és törvény uralmának biztosítására, akár ennek rombadöntésére és leigázására szóljon az.

Ezt a szellemet vette védő szárnyai alá a magyar kormány, lefogva a nemzet kezét, hogy azt a kezét, amely arculütéssel meggyalázta, össze ne zúzhassa. Hol van az a birkatürelmű nép, hol az a gyávaságában minden emberi érzelemből kivetkőzött nemzet, a melynek vére az ilyen eljárással szemben föl ne forrna s erőszakal is ki ne szabadítaná büntetésre főlemelt kezét a bilincsekből, a melyekbe a hatalmukért remegő szolgálélek verni akarják.

Ez gyűjtötte egybe azt a keserűséget, a melynek tegnap a honvédelmi miniszter durva sértése csak utat nyitott.

Kertbe temetett hulla.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. november 22.

Valóban meglepő eset történt a közelmúltban Nagy-Budmérén, mely fényesen bizonyítja egy némely miniszteri rendeletnek nem

csak helytelen, hanem teljes egészében — káros voltát.

Van ugyanis, egy belügyminiszteri rendelet, mely a községeknek szigorúan megtiltja, hogy a községben elhaltak hulláit semmi körülmények között, a község határából kivinni nem szabad. Hogy ez a bölcs rendelkezés csupán járványos betegségek tartamára szól-e vagy pedig mindenkor követendő, arról hallgat a krónika s a miniszteri rendelet.

S így történik meg, hogy maga a belügyminiszterium kényszeríti egyes községek lakóit a legnagyobb törvénytelenég, a legtiltottabb egészségügyi kihágás, s a legelvetemettebb kegyetlenség elkövetésére, mint az Nagy-Budmérén is történt, ahol Rosenthal Lajos odavaló lakos kénytelen volt tizennégy napos fiu gyermekének hulláját a ház előtti kertben eltemetni, s kitenni annak, hogy kóbor kutyák esetleg kiássák, mert halottját a községben el nem temethette, s a hullát onnan kivinni pedig a hatóság tiltotta meg neki. Az eset részletei a következők:

A pécsi járási főszolgabíróhoz folyó hó elején egy német szövegű névtelen levél érkezett következő tartalommal:

„Nagyságes Főszolgabíró Úr! A szomszédomban lakó Rosenthal Lajos n.-budméreri lakos tizennégy napos fiának holttestét a kertben egy fa alá elásta. Miután embereknél így temetkezni nem szokás, s a kegyetlen tett folytán nem lehetetlen, hogy ezt a kis hullát a kutyák fogják egyszer kiásni, nagyon kérem a legszigorúbb vizsgálatnak mielőbbi megajtását.“

A névtelen levelet a főszolgabíró azonnal kiadta a egerághi csendőrőrsnek, a legszigorúbb vizsgálat megejtése végett.

A napokban érkezett meg a csendőrőrs válasza, melyben az alábbiakat jelenti.

Nagy-Budmérén 1898. évi november hó 5-én halt el Rosenthal Lajos és Hirsch Lotti n.-budméreri lakosok tizennégy napos fia.

Düringer Lőrinc halottkém hivatalos jelentése szerint a csecsemő természetes halállal halt meg, s így az ez iránybani vizsgálat fölöslegessé vált.

A névtelen levélben foglalt feljelentés teljesen valónak bizonyult. Rosenthal Lajos, tizennégy napos fiu gyermekének hulláját a kertjünkben egy fa alá ásta el, minden szertartás vagy papi áldás nélkül.

A kihallgatott szülők azzal védekeztek, hogy gyermeküket kénytelenek voltak ily embertelen módon eltemetni, mert Nagy-Budmérén nincs izraelita temető, a hullát pedig a hatóság nem engedte a község határából kivinni.

S így ne hogy gyermeküket az arok szélén kelljen elásni, a hullát a kertbe temették.

A tizennégy napos kis fiu hullája még ma is ott van a kertben elásva, s ott is marad: felsőbb hatósági intézkedésig, ha addig ugyan ki nem ássák a kutyák, a humanizmus, és a belügyminiszteri bölcsesség dicsőségére!

Hirek.

Pécs, 1898. nov. 22.

Az öngyilkos mint néplázító.

Nagy feltűnést keltett a múlt héten Asztalos Jánosnak és nejeének Belgrádban történt öngyilkossága.

Asztalos János hányatott életű ember volt s Pécsről, születéshelyéről már fiatalon elkerült Budapestre, harcolt a szabadságharcban, a kiegyezés idején pedig néplázítónak csapott fel. Ekkor Kecskeméten lakott s innen szervezte az ugynevezett »Demokrata kör«-öket. Ilyen kört a szomszédos Kuntélegyházán, a régi jászkunkerületi kapitányság székhelyén is szervezett. Ugyanis 1868. évi március 22-én Asztalos János egy magányos helyen összegyűjtötte »elvtársait« és ezekkel együtt a Demokrata-Kört megalakultnak jelentette ki. Egyben pedig felosztották a várost 4 részre, s mindegyik részre külön-külön képviselőt gyanánt a Demokrata Körnek: elnököt, alelnököt és tanácsost választottak.

A város előljárósága megtudta ezt a kör-alapítást, amely voltaképen az izgatás leplezésére szolgált s erről értesítette a kormányt is azzal a hozzáadással, hogy a demokraták, akiknek soraiban már nemcsak az alsóbb néposztály, de a tekintélyesebb gazdák és birtokosok is voltak, április 12-én egy országos demonstrációt akarnak Félegyházán rendezni, amelyre sokan készültek Pestről, Szegedről, Makóról, Csongrádról, Maros-Vásárhelyről s az ország déli vidékeiről.

Asztalos ez időtájtban Kecskeméten lakott, ahonnan egy Császár József nevű ir-

enged nyugodni. Ime megjelenik végre a biztató remény halvány sugara! Ott keleten a puszták remetebanlangjában és az erdők vadonában kis erecske takad. Az erecske vize egyre növekszik, majd sziklákon, akadályokon megtörött hajjai mindjobban nyugotra folynak, vizét szaporítják megtérő nők könnyei és fiaik, családjaik gonoszságán kesergő Monikák fájdalomcseppjei. És e sekély vizen uszik előbb nehézkesen, majd könnyebben az örök Péter kormányja mellett az egyház hajója. Tizszer véres hullámok csapkodnak át a hajó tetején, az Ágnesek kiömlő, tiszta vére a tiz véres üldözés alatt, de nem merül el, sőt megkönynyebbül a hajó, mert biztos kormányja van.

Követem a hajó irányát és elérek a kereszténység egyre növekvő folyamán a sötétnek gunyolt középkorba. Körülnézek, nem találok sötétnek a kort, hisz halványan bár, de folytonosan pislog az egész középkoron át az előre törő értelem fénye. A kereszténység talaján indul meg a barbar népek vándorlása után a tudomány és művészet, megváltozik az emberek nézete, más a gondolkozásmód, más a társadalom, más a családi élet. Nagy és kicsiny, férfi és nő, szabad és rabszolga testvérek egymással, bár különböző ösvényen haladnak jövő rendeltetésük felé. Nők gyengéd befolyással és sokan vértanui halállal az ujjvallást, a szelid erkölcsöket terjesztik és nagy a hatás, mit az erényes szépség az erős férfiak képzelmére gyakorol.

Oh sokkal szebb itt a nő, mint volt régen, őket tisztelet illeti, nem járnak hiu gyönyörök után, a ház az asszony birodalma

Igy küzködöl, törzs több irányban;
Rajongsz ezért, epedsz azért.
Nem érezed: a lét határa
Mi gátoló elérni Célt?
S mit ér a vágy, ha lángész-szárnyán
Nem szállhat . . . ?! Oh, gyötrő lehet!
Szegény is vagy! S még hatni vágyol?
Fogadd meleg részvételem . . .

A sirba lépő büszke Század
Eszményben egyre koldusabb.
Bálványa Pénz! Hiába zúgnak
Poéta, pap s a koldus-had . . .
Ne járjon elméd a magasban!
(Gyanussá épségét teszed . . .)
De pénzre váltod (bár lelked árán),
S dicsérik *praktikus* eszed . . .
»Az árral úszva«: biztosabban
Tekint reád nyugalmas part.
S mert gyöngé vagy: *irányadó Kör*
A mit akar, csak azt akard . . .
S te is majd *hangadóvá* válva:
Hires lehet — ma kis neved!
Hogy Ideálid ködbe vesznek:
Okos ezen mosolyg, nevet . . .

Nyugodj belé Jelerbe, Sorsba!
Örülj, hogy élsz! Van Száz elég:
Kinek kötelme hatni, tenni!
(Van köztük ám nem egy derék!)
Es hogyha többje tán aludnék:
A tért előlük el ne vedd!
Hangodra ébredvezve zúgnak:
Hah! *Jövevény!* Mi kell neked?

A földi *Halhatatlanságnak*
Nagy csábja vonz . . . (Ha sejtem jól!)
Eléri: ki Titán-erővel
Egyet akar, tesz s nem hajol!
Nagyot ha mersz is: tépelődöl,
Mutatva gyöngeségedet . . .
Hiszen majd mind elérhetetlen,
A mikbe' vágyadat leled!

S ha mindenben csalódtál? Végre
Marad talán a *Munka* még?
Vigaszt remélsz találni benne,
Valód habár keservben ég?
De döröszég ily harcba dobni
A lelki csöndes életet!
Megállj Parány! Ne ingereld a
Szokást, Hatalmat, Végzetet!!

Nem, nem! Hiába gúny, ijesztés!
Egy titkos éghang sugall:
»Fel! Küzdj tovább! Egy égi szikra
Majd lángba csap! Lesz diadal!
S ha tán elesnél . . . ? Ezt se féljed!
Felemelő tudatot ad:
Örök Eszményekért buktál el!
Hallom! — *S hallom* — a *Hozsannát!!*

A tökéletes nő.

— Irta és felolvasta a pécsi Kath. Kör f. hó 20-iki estélyén: dr. Nagy Benjámin. —
(Folyt. vége.)

De merre menjek? A keleti népeknél
a háremek láttára reményem remény után dül
a romba, már-már ellankadok, de szívem nem

noka által napról-napra szította a demonstráció iránti rokonszenv tüzét a városban. Ő maga csak április 11-én érkezett meg a vasúton Császár József kíséretében, dacára annak, hogy a kecskeméti főkapitány szigorúan megtiltotta neki, hogy Felegyházára menjen. A vasuti indóháznál nagy néptömeg fogadta. A város főbírája felszólította, hogy hagyjon fel az izgatással, mert baj lesz, de Asztalos nyíltan kijelentette, hogy nemcsak hogy fel nem hagy, hanem fokozottabb mértékben lát hozzá. A főbíró ekkor sürgősen egy század katonaságot kért. A század vadász gyalogos április 11-én meg is érkezett. Alig hogy a katonák megjöttek, a főbíró egy biztossal letartóztatta Asztalost s a városházára kísértetve lezáratta és szigorúan őriztette.

Az országos demonstráció napján — április 12-én, husvét másodnapján kora reggel nagyszámu nép gyülekezett össze a városház előtti téren. A főbíró a katonaságot a városház udvarára rendelte, hogy egyrészt kéznél legyenek, másrészt meghiúsíthassák Asztalos kibocsátását az esetre, ha a nép a városház kapuit betöri.

A téren álldogáló nép hangulata egyre izgatottabb lett. Asztalos irnoka Császár József fáradhatatlanul bujtogatta a népet, hogy rohanja meg a városházát s szabadítsa ki Asztalost elvtársát. A nép egy ideig várakozó állást foglalt el s beírte azzal, hogy a városháza összes földszinti és emeleti ablakait követ dobálta. Ekkor egy városi biztos kiment, hogy szóval csitítsa a népet. Csaknem pórul járt volna, ha egy megyei pusztázó hadnagy vissza nem rántja a kapuból. Ekkor a hadnagy maga vállalkozott rá, hogy kimegy lelkére beszélni a népnek. De megjárta. Alig hogy kívül volt a kapun, a tömeg megrohanta s botokkal rátámadva, félholtra verték. Tizenhét fejesebből vérezve eszméletlenül esett össze. S ha egy jószívű asszony szoknyájával el nem takarja, a feldühödt tömeg darabokra tépte volna szét.

Ekkor aztán kezdetét vette az ostrom. Kifeszegették az ablakok fakereteit s már-már a nagy kapu felső részét is betörték, midőn a vadászok kapitánya lövésre töltetett s meghagyta katonáinak, hogy magasra célozva lőjenek, nehogy nagy vérfürdőt csináljanak.

A sortüz eldőrdült. Egy ember, aki ép be akart mászni a kapu felett, homlokán találva holtan esett le a földre. Egy másiknak

pedig két ujját szakította el a golyó, amely aztán a közeli templom ajtajába furódott.

A katonaság sortüze pillanat alatt helyreállította a rendet. A tömeg ijedten menekült szerte szét. Egy megyei csendbiztos ezután hozzáfogott a főkolompások elfogatásához.

Pár nap alatt össze lettek fogdosva s bekisérve Kecskemétre. Hosszas vizsgálati fogás után elítélték őket 3—5 évi börtönre. Asztalost büntetése kitöltésére a váci legházba szállították, ahonnan nemsokára felesége megszöktette s azután emigrált.

Hosszas bolyongás után végre Belgrádban telepedtek meg, ahol a napokban a sors olyan tragikus halállal fejezte be az aggastyán házaspár életpályáját.

Napirend 1898. november hó 23-án.

Naptár: szerda, nov. 23. — Róm. kath.: Kelemen. — Prot.: Kelemen. — Görög-kel.: (nov. 11) Menna. — Zsidó: Kiszlev 9. — Nap kél 7 óra 2 perckor; nyugszik 3 óra 58 perckor. — Hold kél 1 óra 18 perckor délután; nyugszik 1 óra 48 perckor éjjel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: Hőmelekedés, helyenként csapadék várható.

Jogász-táncestély a Vigadóban.

Színház: »Mozgó fényképek«, vigjáték.

— (Egyházmegyei értekezlet.)

Egyházmegyénk tagjai ma délelőtt értekezletet tartottak a papnöveldeben, a papi nyugdíj megállapítása tárgyában. Az értekezlet, néhány egyházmegyei tag hozzászólása után, változatlanul elfogadta a kiküldött bizottság előterjesztett elaboratumát, mely szerint a papi nyugdíj minimuma 600 frt, s minden 10 év szolgálati idő lettelével 100 frttal növekedőleg maximuma 900 frtban állapított meg. Az értekezleten Hetey Sámuel püspök személyesen elnökölt, s nyitotta meg az értekezletet. Később Troll Ferenc címzetes püspök foglalta el az elnöki széket. Az értekezleten részt vettek még: Dobszay Antal, Seifritz István, Walter Antal, Lechner János dr., Szeredy József dr., Hanny Gábor, Spies János és Pozsgay József kánonok, Rézbányai János egyházmegyei senior, Körmeny Károly vicerektor, dr. Wurster Jó-

zsef püspöki irodaigazgató, dr. Igaz Béla püspöki titkár, Faith Lajos szentszéki jegyző. Továbbá jelenvoltak: Krechl Ferenc szt. dienesi, Schuhl Károly n. mároki, Rádó Dezső hercegszöllősi, Urai Atala baáni, Szandtner Antal dunaszekcsői, Prantner Ferenc himesházi, Schell Antal egerági, Szuly József berkesdi, Szilvási Mihály szászvári, Gundy Miklós sásdi, Erdélyi János lakócsai, Filippovics János bizováci, Horváth István radikoveci, Kuzmits József miholyáci esperesek. Tóth Gyula szentlőrinci, Zvonicsek Alajos vörösmarti, Walter József monostori, Eberling Mátyás babarci, Scharfenberger János püspöklaki, Hofmeiszter Ferenc olasz, Halvax József mágocsi, Ratmann Boldizsár m. széki, Hirling Nándor mozs-gói, Erdélyi Károly alivosevci, Charvát László petrijevci, Weisz János n.-mányoki, Anderle József kakasdi, Kelemen László kurdi, Fölker Mátyás értényi, Varga Manó baari, Capáry János kis-székelyi, Fülöp György miszlai, Oncai Győző dr. németkéri, Bence István dunaföldvári, Pártos Zsigmond mözsi, Zányi György faddi, Streicher Péter hógyszai, Magyar Miklós závodi plébánosok. Az értekezlet után a megjelentek Hetey Sámuel megyéspüspöknél voltak diszebeden.

— (Pályázat.) A pécsi kir. törvényszék területén levő dárda kir. járásbírósnágnál egy bírósági másod végrehajtói állás van üresedésben. Pályázatok a pécsi kir. törvényszékhez tizennégy nap alatt adandók be.

— (A paksi „Katholikus Kör” estélye.) A paksi kath. kör által e hó 20-án tartott estély a legszebben sikerült. Ami nem is csoda, mert a kath. kör olyan elnökkel az élén, mint a mindentelé elnyönsen ismert Streicher József plébános és a kath. ügyek iránt olyan élénk és meleg érdeklődést tanúsító közönséggel, mint a paksiak: csak teljes anyagi és erkölcsi sikert érhet el. A kör fényesen kivilágítva várta az estélyre a vendégeket, akik hét óra után már gyülekezni kezdtek a helyiségekbe, hol Márkus Péter jóhírű zenekara huzta a szebbnél szebb zene-

Nincs itt senkinek »nagy áron vett felesége«, a nő maga választja ki férjét, a szülők meg megáldják a szent frigyét és nemes aggodalmuk elkíséri a házassulókat a messze idegenbe. Oly megható a siránkozó anya bucsuja pártába menő leányától, hallgassuk csak meg Gonsuinda keservét. »Nélküled leányom, idegen leszek itthon, száműzött a saját országomban. Ha más gyermek mulatozik velem, a te emléked gyötrelmem leszen; ha más teled meg, te fogsz keblemre borulni; ha más fut el előlem vagy megáll, bejön avagy kimegy, a te kedves képed lebeg örökké szemem előtt.

Oh, csak találjak majd némi vigaszt égető sebemre! . . . De halld meg szomorú szívemnek óhaját az elválásnak utolsó percében: Légy boldog, ezt kívánom neked. Hagyd el anyádat, menj! Isten veled!« (Fortunatus. Carm. VI, 7.)

Oly kedves e kép, mellette szeretnék időzni, de a hajó nem vár; lassan bár, mégis folyton megy előre. Új vidék tárul elém; jobbra női kolostorokat látok, balra meg fényes lovagvárak emelkednek a parton. Két érzélem uralkodik e viharos korban és e két érzélem összefonódik: a vallás és a szerelem.

Az oltárnál felesküdt lovagok tündöklő serege vonul el előttem, tornajátékra készülnek, magukat a harcban gyakorolják. A tágas térség körül feldiszipált sátrakban szende arcú nők lesik aggodva a keresztes hadba menő hősk vitézségét. Felhangzik a küzdelemben a jelszó: »Jaj annak, ki elárulja Urát, Istenét vagy hölgyét.« A döntő ítélet után a győztes

átveszi jutalmát. Majd troubadour veszi kezébe lantját és mintha csak az Énekek-Énekét hallanám, úgy hangzik a hurokról a tiszta és fájó szerelem dala. A szerelmi érzést, mely a béke idején gyul lángra a keblekben, elviszik a lovagok a harcba messze keletre, Jeruzsalem faláig, egészen Krisztus sirjáig. Lassankint megszületnek így a gyöngéd és tiszta szenvedélyek, a nő tisztelete, a gyöngék védelme, becsületérzés, áldozatkészség, szóval a galanteria, az igazi udvariasság.

De — fájdalom — ez az ideális lovagkor csaknem mesebeli, mint az arkadai pásztorok idylli boldogsága. A harcias készülődéseket a véres lovagi játékok követik, a tiszta szerelmet felváltják az érzékies vágyak, az elítelt szerelmi törvényszékek kényes dolgokat tárgyalnak. Miért is romlik meg minden szép az ember keze alatt!

A mint így tündököm, balra tekintek és látom a vallásos lelkesedés emelte kolostorokat, bennük a Teréziákat, Klárákat és Margitokat, a mint a gyengéd nők erős elhatározással bucsuznak a nekik csak kinokat okozó világtól. Darócruhával cserélik fel kényelmes öltönyüket; viruló szépségüket, aranszőke hajfürtjeiket az égi jegyesnek ajánlik föl égi áldozatként. Növényi eledel az étük, bűsítő italt számukra a patak kristálytiszta vize nyújt. Nem találom őket oly ridegeknek, mint a képeken festik, mosolygó arccal, szívbéli jószággal várják munkás élet után a szüzek jutalmát: a liliomszálat. Majd bezárul a kolostor kapuja, onnan nem lehet többé kijönni, oda azután férfi be nem hatolhat, de a fák, a

néma falak, a csörgedező patakok századok után is a benn lakó szentekről susognak és a szentek szelleméhez tisztelettel jámbor zárúdokok járnak.

Magam is meghatva állok ott, sokáig szemlélem az ősi kolostort. Majd hangokat hallok és a hang erősebb lesz, tán Isten dicsőségére a zoltárokat zengik? — Ez nem a dicséret éneke. Szenvedő nő éles sikoltása tör át a vastag falakon ki a szabadba és elviszi a siralmat a szellő messze vidékekre és az éles sikoltás megrázza az egész világot. Sienai Katalin, majd Brigitta kesereg, jajjuk elhatol a pápai székig, mindenkit vigyázatra intenek a veszélyben, mert kitörő vihar közeledését érzik.

És tényleg a hajó földi vezetője hetven évig az avignoni börtönben synlódik. Majd az ellenpápák idején a hajó ingadozik, a renaissance korában meg nagyokat zökken, mert a földi kormányos a bájos Syrenek csábitó hangjára nem volt elkészülve. Már-már a hajó veszélyben forog, mikor megjelenik az égi kormányos, a hajó fenekét megtisztítja a beömlő vastag iszap-tól és erősebb főt állít a kormány élére. Biztos most már a hajó iránya, hiába jön a Skylla és Charibdis, hiába csapkodjak a hajó oldalát a reformationnak Luthertől és Kálvintól kiindult hullámverései, erősen, bátran megküzd az egyház hajója az árral. És bár a küzdelem közben sokakat elnyel az örvény, maradnak mindig elegenden, kik a régi keresztény nők nyomdokát követve előre haladnak a parton.

darabokat. Pontban fél nyolc óraker foglalták el a dalárda tagjai a fölállított emelvényen helyeiket és nemsokára megkezdtek a program első számában jelzett »Hazánk« című hazafias dal éneklését, kitűnő precizitással. A felhangzott tapsok lecsillapulta után Kiss Rezső káplán tartotta meg, vallásos érzéstől áthatott felolvasását az »Eszmék kultuszáról«, melyet mindvégig figyelemmel és élvezettel hallgatott a közönség s elismerését tapsban fejezte ki. Majd *Udvardy* Ilona urhölgy, ki Zala-Egerszegről jött Paksra, hogy ez estélyen közreműködjék, lépett az emelvényre. Magyar népdalokat játszott cimbalmon olyan precizitással és érzéssel, hogy a hallgatókat egészen magával ragadta. Most következett az estély 4-ik pontja, mely változást szenvedett, mert a közbejött akadályok miatt nem *Krimácsi* Anna urhölgy szavalta el a »Szép Ilonka« című balladát, hanem *Harsányi* Ilonka urhölgy volt szives elszavalni a »Régi könyv« című verset. Gyönyörűen, megkapó szabatsággal szavalta el ez a kedves és szép leány azt a szomorú történetet, mely a »Régi könyv« cím alatt van megírva. Kapott is tapsot eleget és egy gyönyörű virágbokrétát. Végül a dalárda énekelt el még egy népdalt, melylyel az estély műsora véget ért. Most következett a tánc. A kör nagyterme szűknek bizonyult, mert ezuttal zsufolásig megtelt táncoló közönséggel. Az első négyest 30 pár táncolta. Ott voltak: Leányok: Bergmann nővérek, Döry Ilona, Dör Milike (Dunaföldvár), Finkman nővérek, Gebhardt Mariska, Harsányi Ilona, Haasz nővérek, Mészáros Ilonka, Késmárky Jolán, Kis Lidike, Kozma nővérek, Kemperle Mariska, Osztermayer Jucika, Petancky Katica, Paragh Juliska, Szikora nővérek, Szeniczey Cecilia, Schön Mariska, Sipos Mariska, Schvendtner Dudika, Tóth Emike, Udvardy Ilonka és még igen sokan. Asszonyok: Bun Gusztávné, Darócy Tamásné, Döry Gézáné, Büszl Vincéné, Bergmanné, Gebhardt Imréné, Bözsinkné, özv. Fetterné, Kászonyi Mihályné, Komlóssyné, Finkmanné, Kis Pálné, Kis Sándorné, Jung Károlyné, Fördös Vilmosné, Nehetterné, Oszváth Jánosné, Osztermayerné, Rasovszky Julianné, Reinné, Somogyiné, Schadné, Schwarz Nándorné, Szenpétery Józsefné, Tóth Pálné stb.

— **(Bimbó-hullás.)** Sulyos csapás érte *Fodor* Pál pécsi ügyvédet és nejét, szül. *Obermayer* Jankát. Leányuk *Gizella* f. hó 21-én d. u. 2 óraker életének 17-ik évében elhunyt. Aikorán elhunyt fiatal leány temetése f. hó 23-án

Itt a francia pásztorleány, *Jean d' Arc* Johanna lép a neki szánt máglyára, amott *Stuart* Mária hajtja a vépadra a fejét. Odább meg annyira vannak a szebb-nél szebb női alakok, hogy vezetőre volna szükségem, ki mindent megmagyarázna. Látom a XVII. században a »szeretet leányait«, az irgalmas néneket, kiknek jelszavuk az aranyál drágább kincs »lemondani«. A harc mezejéről, majd meg a békés otthonból viszik a sebesülteket be a kórházba és sokszor életük árán részesítik a betegeket testileg-lelkileg gondos ápolásban. Oly jól illik a női archoz az irgalom és a szenvedés. A fájdalom megnevesíti a gyöngéd vonásokat, megtisztítja a lelket a salaktól, a szívnek égi erőt ad és a nő a szenvedésben a legnagyobb. Az ártatlan *Mária* Antónia minő hősie elszántsággal várja a francia forradalom idején a guillotinnál a hóhér csapását. Hát még hánynak vérzik szive csendes bú alatt?

Ugy tetszenek nekem a keresztény nők. Magasztos a családanya hivatása, szép a lovagkor ideális lénye, a kolostor nője valódi anyagi lélek emberi testben és kinek szeméből nem fakaszt könyveket a szenvedő nőnek látása? Nehéz a választás, melyiknek életét állítsam oda a sok közül eszménynek, hogy annak példáját minden nő kövesse. Mig így tépelődöm, századunkba érek. Fekete gyászruhás női alak járja be itt az egész világot,

délután 3 óraker lesz az Anna-utca 1 számú gyászszobából a budai külvárosi temetőbe. Az engesztelő szentmise áldozat f. hó 24-én reggel 9 óraker fog a belvárosi plébánia templomban megtartatni.

— **(Országos vásárunk)** a tegnapi és mai napon igen látogatott volt. Mindenképpen megérdemli a »nagy vásár« nevet, mert a kirakodó vásáron a nép, az állatvásáron pedig a felhajtás igen nagy volt. A kirakodó vásáron volt is kereslet megfelelő, mert hiszen a nép most vásárolja be téli szükségleteit, de bizony az állatvásár csekély forgalmat tüntetett fel. Különösen a sertésvásár volt nagy, hanem a kevés kereslet miatt az árak igen alacsonyak voltak. A forgalmat számokban az a 700—800 átírás mutatja, mely két nap alatt a marhalevel-kiállító bizottság előtt történt. Új átírás csak 150 körül eszközöltetett.

— **(Gavallér honvédtisztek.)** A pécsi tizenkilencedik honvéd gyalogezred tisztikara egy újabb tanujelét adta ismért gavallérságának. Tudvalevő dolog, hogy a honvédtisztek szivesen fordulnak meg mindazokon a multságokon, összejöveteleken, a melyeket a város intelligens elemei rendeznek és szivesen látott vendégek is mindazokon. Most az országos gyász miatt tartózkodnak még a honvédtisztek is minden zajosabb multságtól, de azért hogy megmutassák, mily szivesen lennének jelen a multságon s hogy még így is hozzá akarnak járulni az est sikeréhez, arról tanuskodik *Butykay* Ádám alezredes levele, melyet *Lázár* Gyula joghallgatóhoz, az olvasókör és a multság rendező-bizottságának elnökéhez intézett s melyben huszonöt forintot küldött azzal, hogy a pécsi honvéd gyalogezred tisztikara ajánlja fel ezt az összeget a multság bevételeinek gyarapítására, tekintve hogy az jótékony célra fordítatik. A jogászság nevében *Lázár* Gyula olvasóköri elnök köszönte meg a küldött jegymegváltási összeget, addig is, mig a multság után a leszámolóssal foglalkozó jogászyülés is az olvasókör és rendező bizottság, mint testületek is köszönetet mondhatnak azért a gavallér honvédtiszteknek.

erdők magányában, havasok aljában keres sokat zaklatott lelkének földön föl nem lelhető nyugalmat. Szenvedő szívét gyilkos töre járta át, — Erzsébet királynéira ismerék. A magyar láttára mosoly fakad ajkán, tudja, kit keresek. A halott nem szól semmit, csak végigmutat a keresztény nők seregén és előre tekint.

Előre tekint, mert ott a határtalan távolságban beömlik a kereszténység folyama a tengerbe, a végtelen boldogság oceánjába. Ime ott a messzeségben fenséges női alak áll, éber szemei folyton az egyház hajója fölött örködnek, lábával meg a bünre csábító kigyó fejét, az egyház ellenét tapodja.

A festők képei, a szobrászok szobrai csak gyarlón utánozzák nemes alakját, emberi ész nem is tudja kellőleg méltányolni valóját; benne az összes női erények a gyarlóság makulája nélkül időtlen-időkig a legnagyobb tökélyben ragyognak. Szép e nő, de sokkal szebb a lelke, fenkölt a szelleme, hét tör csapásától vérzik a szive. Alázatos, pedig fején van az égi korona, liliomnál tisztább, a szüzeknél szüzebb és emellett az Istennek anyja. Ez az igazi ideál, kit keresve kerestem, ki 19 század keresztény nőinek volt vezérlő csillaga, kire most is és a század végéig minden nő minden állapotában bizalommal tekinthet. És ez a végtelen tökéletes égi nő: *Mária*. —

— **(Személyi hir.)** Dr. *Fejérváry* Imre báró főispán tegnap este érkezett haza Mohácsról, a hol a főszolgabírói hivatalt vizsgálta meg, melyet legnagyobb meglepedésére, példás rendben talált. A főispán a ma délutáni gyorsvonattal Budapestre utazott.

— **(Katonai hir.)** *Kirchner* Hermann, pécsi 19-ik honvédgyalozezredbeli alezredes, a pozsonyi IV. honvédkerületi parancsnokság segédtszjtjévé nevezetett ki.

— **(Névmagyarosítások.)** *Kerda* József, m. á. v. pályász, hidegkúti lakos, ugy saját valamint kiskoru gyermekei *Gizella*, *István*, *Mária*, *György* és *József*, vezetéknevét, *Kovácsra*, — *Schönwald* *Dániel*, szilasbalhási illetőségű ugyanottani lakos, valamint kiskoru leányai *Erzsébet* és *Irén* Szigetire változtatták nevüket belügyminiszteri engedély folytán.

— **(Jogász - táncestély.)** Holnap (szerdán) lesz a Vigadóban a püspöki joglyceum polgárságának táncestélye. Ismerve a jogászság rendezői buzgóságát és azt a jóhírnevet, melyben a jogászok bármely multsága a közönség előtt áll, hiszszük, hogy a holnapi táncestélye egyike lesz az immár vége felé járó kis-farsang legsikerültebb multságainak.

— **(A keresk. ifjusági Kaszinó)** ma bocsátotta ki a meghívókat jövő szombati felolvasással és énekkel egybekötött táncestélyére. Az estélyre jegyek előre válthatók özv. *Tausz* Vilmosné dohánytözsdejében.

— **(Pénztárvizsgálat.)** *Trizler* Károly alispán ma délelőtt kezdte meg a megyei főpénztár vizsgálatát, mely néhány napot fog igénybevenni.

— **(Műkedvelők Olaszon.)** Olaszon f. hó 20-án — bucsu napján — a kath. olvasó és ifjusági egyesület saját helyiségében szini előadást rendezett. *Hofmeister* Ferenc plébános elnök vezetése mellett előadták a »*Dummer August*« című humorisztikus darabot. Az előadók voltak *Richter* Lénárd, *Schäffer* Faust, *Bartolovics* János és *Guerquarics* Gyula. Az előadás igen sikerült és jól megkacagtatták a nagy számban levő közönséget. A szini előadás előtt *Takács* Mihály segédlelkész sikerült felolvasást tartott, melyben az egyesületi tagokat és a község lakóit összetartásra és összműködésre serkentette. Emleltette a mostani plébánosnak, főtiszt. *Hofmeister* Ferencnek rövid két évi működését e községben és rámutatott azon előrehaladásra, melyet a község e két év alatt tett. Az ő vezérlete alatt olvasó egyesület alakult, hol a tagok szellemi szórakozásban részesülnek. De az anyagiakról sem feledkezett meg vezérük, amennyiben tejszövetkezetet alapított. Hatalmas »éljen«-ek hangzottak, valahányszor a plébános-elnök neve említve lett. De éljenekben részesült a föllovasó is a föllovasás végén.

— **(A német császár paleztinai utazásáról)** azon hirt vettük: tudvalevőleg a Keleten a jelen évszakban nagy a vízhiány, ennél fogva a csász. főudvarmesteri hivatal különös gondot fordított a szükséges italok beszerzésére, ennek következtében *Spatenbräu*-sört és *kronthali*-vizet mint hajófenék-súlyt vettek föl, az összes borneműeket *Schweimler* J. C. hamburgi cégtől, a pezsgőt *Heidsieck*től *Reims*ből és a szeszes italokból a *Quarnero*-Brandyt az udvari destilleriai cégtől, *Phau* és *Társától* *Fiumé*ban, szerezték be. Meglepedés-

sel vettük tudomásul, hogy ezen hazai cognac-különlegesség a külföld legmagasabb köreiben is elismerésre méltatott.

— (**Vigyázatlan emberek.**) Gödön történt a napokban, hogy *Stolcer* Gáspár ottani lakos udvarán egy szalmakazal kigyulad, melyet azonban sikerült még idejében eloltani. Az esetből kifolyólag megejtett vizsgálat kiderítette, hogy a szalmakazal oly közel állott a szomszédház istállójának deszka falához, hogy annak tűzbiztonságát veszélyeztette. S így jött rá a vizsgálat arra is, hogy a községben számosan a tűzrendészeti szabályval ellentétesen építkeznek. Deszkafalu melléképületeket közel építenek a szomszédos ház falához, széna és szalmakazlakat tiltott helyen állítanak fel stb. s így *Stolcer* Gáspár, *Frei* Ferenc, *Mayer* Mátyás, *Kerner* András, *Krum* Károly, *Krum* Péter és *Szorgl* József gödi lakosok ellen tűzrendészeti kihágás miatt vizsgálatot indítottak.

— (**Világcsoda.**) Bátran világcsodának lehet nevezni azt az esetet, mely a tegnapi vásárban történt. Cigánytól loptak lovat. Ugy történt a dolog, hogy *Petrovits* István borjádi cigány bejött a sógorával lovat eladni a pécsi vásárra. Kint a vásárban azonban a cigánynak eszébe jutott, hogy neki még csizmát is kell vásárolni, s így az eladandó lovat a járattal együtt a sógorára bizta. Alig ment el *Petrovits*, valami *Schulz* Ferenc, a rendőrség előtt már ismeretes, kopári ember, beszélgetésbe elegyedett a cigány sógorával, s ajánkozott, hogy ő csekély alkuszdíjért jó áron eladja a lovat, mert bizony itt Pécsen nem nagyon szívesen vásárolnak az emberek — cigánytól. Hosszas rábeszélés után végre engedett a cigány, átadta a lovat, s hogy a csoda még nagyobb legyen, a járattalveleket is, azután elindult felkeresni a vásárban *Petrovits* Istvánt. Mire visszajöttek, a lónak, alkusznak csak a hült nyomát találták. Persze siettek a rendőrséghez a panaszt előadni, s így történt a világcsoda, hogy a cigány mint panaszos került a rendőrség elé.

— (**A színház kiadásának kérdése.**) A színházi nagybizottság ma délután 3 órakor ülést tartott, hogy döntsön a kiküldött albizottság véleménye fölött, a mely a színházat a legközelebbi három évre *Tiszay* Dezső, miskolci szinigazgatónak véleményezi kiadatni, miután *Somogyi* hosszas huzavona után is csak úgy volt hajlandó elvállalni a pécsi színházat, ha az neki a régi feltételek mellett adatik ki, míg *Tiszay* a városra nézve kedvezőbb új feltételeket fentartás nélkül elfogadta s e mellett úgy művészi, mint vagyoni tekintetben teljes garanciát nyújt a közönség igényeinek kielégítésére nézve. Az albizottság jelentésének kapcsán az elnöklő polgármester előterjesztette, hogy az *albizottság határozatainak meghozatala után Somogyi* végre rászánta magát, hogy a színházra ő is az új feltételek elfogadása mellett reflektáljon. Hosszas vita után a színházi bizottság 13 szóval 10 ellen elhatározta, hogy a közgyűlésnek ajánlani fogja, miszerint a színházat további három évre *Tiszay* ajánlatának mellőzésével ismét *Somogyi* Károly igazgatónak adja ki.

Tiszay ajánlatának elfogadása mellett szavaztak *Erreth* János, *Engel* József, *Fekete* Mihály, *Krasznay* Mihály, dr. *Krausz* Jenő, *Lenkei* Lajos, *Nendtvich* Andor, *Pleininger* Ferenc, *Reeh* György, *Schapringer* Gusztáv; — *Somogyi* ajánlata mellett szavaztak: *Egry* József, dr. *Egry* Béla, *Hoffmann* Lajos, *Höffler* Jakab, *Kovácsffy* Kálmán, *Littke* József, *Pintér* Ferenc, *Rauch* János, *Ráth* Mátyás, *Sávell* Kálmán, dr. *Szilasi* Zsigmond, *Szieberth* Nandor, *Vaszary* Gyula.

Mint hogy ez a határozat szentesíti *Somogyi*nak az egész pályázati és színháziadási ügy folyama alatt a várossal szemben tanusított inkorrekt eljárását s diadalát jelenti ama lealázó intencionak, mely a bizottság előzenységére építve Pécs város színházát csak tartalékkal kívánta fentartani az esetre, ha máshol nem sikerül az elhelyezkedés, vagy súlyosabb feltételek kikényszerítését célozta az esetre, ha nem akad jóhiszemű, elfogadható, más pályázó a kedvezőbb feltételek mellett: *Lenkei* Lajos, a *Pécsi Napló* szerkesztője és *Pleininger* Ferenc, lapunk szerkesztője nyomban bejelentették a színházi bizottsági tagságról való lemondásukat.

— (**Zálog helyett verést kapott.**) *Szabó* József, nagyszokolyi lakos, rajta érte *Pimeri* János, *Szalai* Julis és *Sárközi* Anna kőborcigányokat, a mint kertjében az üvegházba betörték és onnan almát akartak lopni. A tettenért tolvajokat megakarták zálogolni, azok azonban a helyett, hogy zálogot adtak volna neki, rárohantak és véresre vevén, ott hagyták a kertben s ők maguk bántatlanul álltak tova. A póruljárt gazda feljelentette az esetet a bíróságnál, de még eddig nincsenek kézrekerítve a verekedő tolvajok.

— (**Uj-mise.**) *Szákovits* Ottó áldozópap, kit szombaton szentelt fel a megyéspüspök, holnap (szerdán) reggel 7 órakor tartja első miséjét a székesegyház *Mária-kápolnájában*.

— (**Tolvaj cigánylányok.**) *Illés* Sándor pulai lakos házába a napokban két cigánylány lopózott be s elemelt onnan egy csomó ruhaneműt és száz forint készpénzt. A káros feljelentésére megindított nyomozás során csakhamar elfogták a tetteseket *Kalányos* Mari és *Lakatos* Gizi, mánfai cigánylányok szeméjében, a kik most a börtönben várják a lopásért büntetésüket.

— (**A gondatlanság következménye.**) *Nagybudmér* *Véber* József háza a napokban kigyuladt és le is égett. A vizsgálat kiderítette, hogy a tüzet gondatlanság okozta, a mennyiben a házban lakó *Halbich* Antal és neje korán reggel a padláson jártak kukoricáért, még pedig nyitott lámpával. A lámpa hozzáért a tetőhöz és az tüzet fogott. Hasonló gondatlanságból eredő tüzeset volt *Karácodtán* is, a hol *Kun* Ferenc háza égett le. Itt magát a tulajdonost terheli a gondatlanság, a ki — mint a vizsgálat bebizonyította — kupak nélküli égő pipával járt padlásán és parazsat ejtett el az ott levő szalmában, a mely aztán meggyuladt és a háztető is a tűz martalékává lett.

— (**Ludhusra éheztek.**) *Szentlőrincen* *Rechnitzer* Zsigmond és *Kohnberger* Henrik udvarában egyik éjjel tolvajok jártak, kik — úgy látszik — ludhusra valának éhesek, mert feltörték az ott levő ketrecek s az előbbtől hat, az utóbbtól három ludat loptak el. Egyelőre nyomuk is veszett, mert még eddig nem sikerült a kilitüket kipuhatolni.

— (**Rabló vendég.**) *Bedegh* községben folyó hó 13-án bucsu volt, mely alkalommal természetesen sokan felkeresték idős *Hamar* Lajos vendéglőjét, hogy áldozzanak *Bachus* oltárán. A mulatók között volt egy ismeretlen ember is, a ki a vendéglős egyik ismerősével iddógált. A vendéglős egyszerre csak észrevette, hogy az ismeretlen ember elől eltűnt egy boros üveg, a ki csakhamar barátjával a vendéglőből el is tűnt. *Hamar*

István vendéglős lámpával utánuk sietett és utól is érte őket. A keresett üveget meg is találta az ismeretlen ember zsebében, aki azal védekezett, hogy ő az üveget vissza akarta vinni. Mikor a vendéglős karját megfogta, hogy visszavezesse, egyszerre meglökte és a zsebében volt 80 forint készpénzt és 2 drb. sorsjegyet elrabolta. A rabló erre kerekelt oldott s hiába vették üldözőbe, mert a sötétben nyomtalanul eltűnt. Idős *Hamar* Lajos az esetet bejelentette a csendőröknek s ezek a nyomozást meg is indították.

— (**Drága áldomás.**) *Tullinger* Mihály egregyi lakos bejött tegnap apósával, *Lajos* Ferencel a pécsi vásárra, ahová két tinót hajtottak eladás végett. El is adták a tinókat jó áron: kétszáz és egy forintot kaptak értük. Persze az ilyen jó vásárt nem hagyhatja áldomás nélkül a magyar, amiért is beállítottak a Hétfejedelemben némi italok irányában. Cigány is volt a vendéglőben, aki csakhamar rárántotta a jóféle busulót, utána meg a veszettül vigat, ami olyan jó kedvre hangolta *Tullinger*et, hogy egyszerre ötven pohár söröket rendelt a cigánynak. Mikor már megunták a mulatságot, elmentek bérkocsit keresni, s csakhamar fiakeron tértek vissza, magukkal hozván a bérkocsist is és most már vidám hármásban folyt a multság. Aztán felültek a kocsi. S most következik az a bizonyos forduló pont, mely nagy szerepeket játszik az éj eseményében. *Tullinger* Mihályt ugyanis *Wertheimer* borkereskedő kapujában alva találta meg a rendőrőrzár, feje alatt párnának ott volt a százhuszonöt forinttal terhelt piros bugyellárisa. Szegény *Tullinger*, mikor a rendőrök fel támasztották, egészen meg volt dermedve a hidegtől, s a nagy fogvacogástól egy szót sem birt szólni. Azonban a jó meleg rendőrszobában csakhamar magához tért s mély álomba merült. Hogy miként került *Tullinger* Mihály a fiakerből a *Wertheimer* ház kapujába, mi történt az apósával, azt a rendőrség lesz hivatva kideríteni, annyi bizonyos, hogy ma reggel az áldomásozó magyar sopánkodva vette tudomásul a rendőrségnél, hogy a két tinó vételárából *hetvenhat* forintot elmulatott. Szerencse még, hogy a rendőrőrzár ideje korán észrevette *Tullinger*et a kapu alatt, mert különben igen valószínű, hogy a 125 frtnak is lába akadt volna.

— (**Koldusok által elvitt kisleány.**) *Sandi* József kis-székelői lakos *Katalin* nevű leánya tolyó évi október hó 23-án *Kis-Székelői* községből eltűnt, hir szerint tatai koldusok csábították magukkal. A gyönki főszolgabíró megkereste az összes hatóságokat, hogy nevezett az alábbi személyleírás alapján köröztetni és fölhalálás esetén hivatalát értesíteni sziveskedjenek. A kolduspár leírása: a koldus vörös arcú, egyik szemén fekete szemüveg, az asszony duzzadt száju, nevezettek pioca-árulok. — *Sandi* *Katalin* személyleírása: született 1884, vallása róm. kath., termete növésben, arca hosszas, szeme fekete, szemöldöke fekete, orra, szája rendes, haja gesztenye-barna, fogai épek, ruházata fakószínű parget-szoknya, röpíke, tuiyi a lábán, kapca nélkül, sárgás színű fejkendő.

— (**Kifogott holttest.**) Mult vasárnap délután egy főloszlásnak indult, körülbelül 40 éves férfi holttestét fogták ki *Mohácson* a *Dunából*. A megejtett orvosrendőri vizsgálat

szerint a holttest 6—8 hétig lehetett a vízben. Személyazonosságát nem lehetett megállapítani.

— (**Öngyilkossági kísérlet.**) Szekeres Istvan bátai lakos a fölötti elkeseredésében, hogy vagyoniilag tönkre ment, bezárkózott szobájába, a gerendába erős szeget vert, a szegre kötelet húzott s föl akarta magát akasztani. Már a nyakában volt a kötél, mikor István fia észrevette s az ablakon bemászva, megakadályozta atyját sötét tervében.

— (**Verekedő iskolásfiúk.**) Tegnap délelőtt az előadás után két elemista diák veszett össze egymással a Megye-utcából a megyeházához vezető lépcsőzeten. A veszekedésből csakhamar verekedés lett s ugyancsak járta ám az ütés és rugás, mignem az egyik tolltartójával fejbe verte iskolatársát. Az ütés nyomán menten kibugygyant a vér s a kis legyőzött sirva hagyta el a küzdteret, míg a másik — csatanyertes hősként — diadalmasan tekintett a menekülő ellenség után. De a győzelem alighanem keserű végű lesz s a diadalmi babért minden valószínűség szerint a tanítói — nádpálca fogja képezni.

— (**Jubileumi emlék.**) Tegnap érkeztek meg az ötven éves császári uralkodói jubileum katonai emlékérméi, melyeket december 2-án fognak az arra jogosultaknak kiosztani. A katonai érmek a már közölt leírás szerint: sötét-piros félselyem szalagon, kerek bronz érem, melynek egyik felén Ő felsége legujabb arcképe szerinti dombor lenyomatu képe, a másik felén borostyán koszoru keretben: „Signum memoriae” körirat látható. A polgári érem csupán abban különbözik a katonaitól, hogy szalagja piros-fehér félselyem.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

— **Órákat**, aki venni szándékozik, figyelmeztetjük, hogy ne is gondoljon kéz alatti vásárlásra. Csak szabályozott, jól kiprobált új órákat vásároljunk, megkövetelve az eladótól, mindig a jótállást. E tekintetben a legelsőrangú bevásárlási forrás *Schönwald* Imre órás üzlete a Király-utcában kinél a leggazdagabb készlet található arany és ezüst férfi és női órákban, vadász és ébresztő órákban, álló asztali diszórákban és a legpontosabb fali órákban, Kiválóan ajánlhatók a világhírű Longines órák, meiyek pontos járása felülmulhatatlan és áruk is nagyon olcsó, szerkezetök pedig a képzelhető legerősebb. Egy jó és pontos óra ha drága is kétannyit ér, mint más, hát még ha jutányosan, megbízható kézből jutunk hozzá. E tekintetben *Schönwald* Imre a legteljesebb garanciákkal szolgál.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1898. november 22. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 63.8 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 3.2 °C

maximuma: 3.4 °C

minimuma: 2.0 °C

Párhanyomás: 30 mm.

Relatív nedvesség: 87%

Felhőzet: 2° Cir.

Szélirány s erő: N. E. 2.

Csapadék 24 órai:

Száraz, derült, később borulás.

Dr. Czire.

Művészet, irodalom.

○ A „Gésák” japáni énekes játékot hétfőn este megismételték és pedig zsutolt ház előtt.

Ugy látszik, Somogyi kasszadarabot kapott a „Gésák”-ban, mert úgy a zenéjének szépsége, mint az előadás jósága és a kosztümök pompás volta állandóan fog vonzani.

A szereplők egytől-egyig tetszetek s B. Csik Irén és Örley Flóra (ki ez este pompás virágkosarat kapott) dalait és táncait megismételtették.

○ **Nansen utazása lábszánkón Grönlandon keresztül.** Irta Szívós Béla. A nagynevű Nansen csodálatos utazásának legérdekesebb részletei vannak e kötetben ismertetve s a szövegbe iktatott harminc szép képpel még érdekesebbé, vonzóbbá téve. Bizonyára egyike lesz ez a könyvecske azoknak, a melyek az olvasó közönség minden rétegében szives fogadtatásra találnak, mert valójában olyan, hogy a ki kezébe veszi, alig tudja addig letenni, míg az egészet el nem olvasta. Könnyen érthető, zamatos, magyaros stílusa különösen alkalmassá teszi arra, hogy egyetlen ifjusági és népkönyvtárból se hiányozzék. Nagy előnyére szolgál a rengkívüli olcsó ár is, t. i. csak 20 krajcár. Az érdemes munkát a Franklin-társulat a Vasárnapi könyvtárban (35. füzet) adta ki. Kapható a kiadótársulatnál, valamint minden könyvtárban is.

○ **Uj zeneművek** Kéry Gyulától ismét három új dal jelent meg. A dalkedvelő közönség kétségkívül ép oly rokonszenvvel fogja fogadni. Kérynek ez újabb három dalát, mint a többiekét, melyeket országszerte kedvelnek és dalolnak. A három új dal közül főképp az első lep meg fülbemászó szép melódiájával. E dal szövege így hangzik:

Költözik a gólya, fecske
Napnyugatról délkeletre;
Hull a levél, rózsza levél
Viszi a szél messze messze ...
Ugy elszorul az én szívem
Szép tavaszát siratja;
Isten veled fecske madár
Isten veled gólya madár
Nem látjuk mi már egymást tavaszra.

A három dal: 1) Költözik a gólya, fecske, 2) Nem szabad a menyecskékre nevetni, 3) Egy cseresznye, két cseresznye, három meggy!.. 75 krajcárért megrendelhető *Rózsavölgyi és Társa* cs. és kir. udvari zeneműnagyszerűségénél Budapesten, Kristóftér 3. sz. Ugyanott megjelent *Tarnay* Alajos legujabb zeneműve, *Nász-Gavotte* zongorára Horánszky Lajosné szül. Schwartzter Palma urasszonynak ajánlva. Az izlésesen kiállított zenemű rendkívül dallamos, kidolgozása szubtilis és finom. Ára 1 korona 40 fillér. *Chapua* Eduardo-tól egy *Chitarrata* című igen fülbemászó olasz Serenadot kaptunk, mélabús hangulata igen melegen hat a kedélyre. Ára 1 korona. A *Rózsavölgyi és társa* cég magyar dalok és népdalok gyűjteményének IV. folyamából a 11. 12. 13. 14. szám jelent meg, mely mindegyike egy kedvelt magyar népdalt tartalmaz. A címek a következők: 11. Szomoruan szól a harang, 12. Hortobágyi korcsmárosné, 13. Beteg vagyok, fáj a szívem. 14. Titkon sirok, barna kis lány. Két dal ára egy füzetben 1 korona. A felsorolt újdonságokat minden zenebarátnak igen melegen ajánlhatjuk.

Törvénykezés.

§ A tréfa vége. Puszt Pál szabolcsi lakos 1898. évi március hóban elment női ru-

hába öltözve *Matakovics* József szabolcsi lakos korcsmájába, ahol vidáman sörözve csakhamar berugott és garázdálkodni kezdett, olyannyira, hogy a korcsmárosné jónak látta a vendéget kidobni. Puszt Pál azonban tetteleg tiltakozott a kidobás ellen, miből verekedés támadt, miközben *Matakovics* Józsefné állítólag paprikát szórt Puszt szemé közé, *Matakovics* József korcsmáros pedig késsel támadta meg, mi ellen Puszt bottal védekezett. Végül mégis kidobták az asszonyruhába bujtatott férfit az utcára s ott *Osztertag* József segítségével fejét bevették. Így kerültek tegnap *Matakovics* József s társai a pécsi kir. törvényszék elé, a súlyos testisértés vétségével vádoltan. A vég tárgyalás során azonban Puszt Pál maga is kijelentette, hogy arra már nem emlékszik határozottan, hogy fejét ki verte be, valamint azt sem tudja, hogy miként került oda *Osztertag* József. Általában nem volt elég bizonyíték. Ennélfogva a törvényszék *Osztertag* Józsefet a vád és következményei alól felmentette, míg *Matakovics* Józsefet — a vádat könynyű testisértés vétségéül devalválva — tíz forint és öt forint mellékbüntetés megfizetésére, behajthatlanság esetén két, illetve egy napi szabadságvesztésre ítélte. Ugy a vádlott, mint terhére a kir. ügyész, felelőbezték.

§ **Agyonitatott kis fiu.** *Totola* János gazdálkodó 1898. évi január hó 17-én elküldte tíz éves fiát *Lovas* József és *Pokó* István perekedi lakosokhoz, akiket a kis fiu éppen pálinkázás közben talált. Megkínálták a tíz éves gyereket is és nagyban mulattak azon, hogy a kis fiu mily bátran issza a pálinkát. Egyre kínálták is itatták, mignem a szegény gyermek eszméletlenül összerogyott, úgy, hogy kocsin kellett hazaszállítani, ahol másnap reggel — mint a megejtett boncolás kiderítette — a sok élvezett szesztől meghalt. Ezért aztán a gondatlanságból okozott emberölés vétségével vádoltan kerültek *Lovas* és *Pokó* a pécsi kir. törvényszék elé, mely a vádlottakat hat-hat havi fogházra ítélte. Felelőbeztetés folytán a pécsi kir. ítélőtábla *Lovas* Józsefet a vád és következményei alól felmentette, míg *Pokó* Józsefet csupán két havi fogházra ítélte. Ezt az ítéletet hagyta helyben a kir. Curia, melynek leérkezett ítéletét tegnap hirdette ki a pécsi kir. törvényszék.

§ **Feleséggyilkos férj.** *Müller* János beremendi lakos folyó évi február hó 18-án részegen ment haza a korcsmából s azon mód berugva az istállóban neki látott lovait vakarni. Felesége — ki már másfél napig nem látta az urát — utána ment az istállóba és lisztre pénzt kért, amit a férj káromkodva megtagadott. Az asszony szemrehányásai folytán a házastársak összeszólalkoztak, miközben a férj a lóvakaróval úgy csapta homlokon feleségét, hogy az eszméletlenül összerogyott s a kapott sebbe néhány nap alatt bele is halt. A pécsi kir. törvényszék annak idején halált okozó súlyos testisértés vétsége miatt — számos enyhítő körülmény tekintetbe vételével — *Müller* Jánost három évi börtönre ítélte, mely ítéletet úgy a pécsi kir. ítélőtábla, valamint felelőbeztetés folytán a kir. Curia is jóváhagyta. A curiai ítéletet tegnap hirdette ki a pécsi kir. törvényszék.

Tanügy.

(A „Pécsi tanítóegylet“ szombaton tartott közgyűléséről vasarnapi lapunkban hozott tudósítás kiegészítésül a következőket közöljük még: *Haksch* József fölolvasása: „Népiskolai tanításunk végeredményéről,“ egy hatalmas cikksorozat volt, melyben igen szép és tanulságos dolgot mutatott be. A népiskolai tanítás végeredményénél nem a népiskola zárvizsgáinál tapasztalható eredményt érti, mint azt többen gondolták, hanem, hogy milyen hatással van a népiskolai tanítás és nevelés az iskolából kikerült ifjúságra, megnyerik-e azt az alaki kiképzést, melyre ugy a középiskola, ismétlő- és ipariskola eredménynyel építhet; emeli-e és mily fokban emeli az iskola a község intelligenciáját? Mik azon okok, melyek a végeredményt kétségessé tehetik? stb. Mintegy másfél óráig tartó értekezése a hallgatóság figyelmét teljesen lekötötte, értekezése végeztével a tárgyhoz hozzászóltak Schmiedt Boldizsár bányatelepi igazgató, Salamon József kir. tanácsos tanfelügyelő és Schneider István felügyelő-igazgató, mely hozzászólásokra felolvasó nyomban válaszolt. Ujváry Kamilla polg. isk. tanító elismerő szavakkal adózik az értekezőknek, dolgozatát szép és beható tanulmányának tudja be; — e tanulságos dolgozattal — jegyzőkönyvi köszönetet indítványoz, a mit a közgyűlés helyesléssel elfogad. Öt perc szünet alatt előadónak többen gratuláltak.

Szünet után *Klingenberg* Jakab felolvasása következett: „Külföldi tanügyi viszonyokról“ Három ország tanügyi dolgairól, eseményeiről számolt be, u. m. Ausztriáról, mint minket közelebről érdeklő szomszédország tanügyi viszonyairól; majd Németország az alapos tudósok és nagy paedagogusok hazájáról szól: Schweicről — dacára, hogy a szabadság első hazája, a legnagyobb paedagogus bölcsője — most nem akar szólani, mert teret nyitott egy borzasztó katasztrófának, mely minket, magyarokat, szívünk legmélyéig sujtott. Érdekes és szakszerűen összeállított dolgozatát Bosznia- és Hercegovina tanügyi állapotainak ismertetésével fejezi be. Elnök indítványára, a közgyűlés *Klingenberg* Jakabnak tanulságos fölolvasásáért jegyzőkönyvi köszönetet szavaz.

A közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére elnök *Simon* György, *Dobra* Imre és *Dillmann* Antal urakat kéri föl. *Schneider* István felügyelő-igazgató indítványozza, hogy az elnök lépjen érintkezésbe a többi pécsi tanítóegyletek elnökeivel a végből, hogy a gyűlések ne essenek oly közel egymáshoz, hanem a gyűlések megtartása közt legyen bizonyos időköz. Elnök miután zárbeszédet mond, melyben megköszöni a vendégeknek a gyűlésen való megjelenést, az ülést pontban 6 órakor berekeszti. A közgyűlés végeztével az elnököt és a felolvasókat megéljenezte.

Közgazdaság.

□ **A sertésvész szünőfélben.** A földmívelési miniszter legujabb kimutatása szerint a sertésvész az elmúlt héten 389 községben szűnt meg, miáltal a fertőzött községek száma 934-re apadt. Általában azonban mégis rosszabodtak az ország állategészségügyi viszonyai, amennyiben a ragadós száj és körömfájás 29, a veszettség 42, a lépfene 23, a rühkór 35 és a takonykór 16 újabb községben tört ki. Ausztriában október 31-én a sertésvész 110 és a ragadós száj- és körömfájás 183 községben dühöngött.

□ **A hajózás bevételei.** Az „Első cs. k. szab. Dunagőzhajózási társaság“ a hajózás kezdetétől október hónap végeig 7.221,180 frtnyi bevételt ért el, amely eredmény 46,494

frttal kedvezőbb az előző év megfelelő időszakában elért bevételeknél. A társaság tulajdonát képező mohács—pécsi vasut bevételei január—októberben 616.989 frtra rugtak; a múlt évvel szemben itt is 9887 forintnyi plusz mutatkozik.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése november 22-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Szilágyi* Dezső elnök tizenkét óra után megnyitván az ülést, a tegnapi esetet szóvá teszi. A gyorsírói jegyzetekből — ugymond — nem lehet kivenni, hogy igaz-e, a mit *Fejérváry* Géza honvédelmi miniszter hallani vélte, hogy tudniillik valaki a nemzeti pártról azt kiáltotta a miniszternek:

— Maga ne beszéljen becsületről!

Viharos tiltakozás kísérte az elnök e szavait, mire folytatta: *Fejérváry* erre adott válasza sértő volt. Felszólítom azt, a ki a közbekiáltást tette, jelentkezék.

Ivánka Oszkár erre feláll és kijelenti, hogy ő kiáltotta a miniszternek a becsületről tett magyarozatára e szavakat:

— Becsületszó határidőre!

Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter kijelenti erre, hogy ő rosszul értette a szavakat. Minthogy meggyőződött, hogy félreértés volt a dolog alapja, kéri a Házat, tekintse szavait nem mondottaknak; ő sajnálja a dolgot.

A miniszter e kijelentését általános helyeslés követte s a jobb oldal tapssal kísérte.

Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter ezután folytatta tegnap megkezdett beszédét.

Holló Lajos dr. beszélt a miniszter után, a napirend előtt szólalván fel a rendőrség brutalitása miatt, hogy az ifjakat a rendőrök ütik vágják s azok előadásra nem mehetnek.

Percel Dezső erre azt feleli, hogy az ifjuság kövekkel dobálta Bánffy kocsiját.

Bal felől a belügyminiszter feleletét nagy zaj kísérte.

Holló Lajos dr. válaszolt a miniszternek ezután.

Percel Dezső erre azt feleli, hogy a rendőrök a rektor engedelméből mentek be az egyetem épületébe.

Wlassits Gyula közoktatási miniszter beszélt ezután.

A közoktatásügyi miniszter kijelentette, hogy a rektor jelentette, miszerint nem tudja a rendet fenntartani s rendőrséget kért s az előadásokat beszüntették.

Visontai Soma szólt ezután a rendőrség túlkapásairól.

Percel Dezső újra szólt. Védi a rendőrséget, kik köteleességüket teljesítették.

A ki vizsgálja a szégyenletes jelenségekre, melyek tegnap itt lejátszódtak, a ki tanuja volt annak az eljárásnak, melyre nem tudom, micsoda jelzöt használjak, mely...

Itt óriási zaj szakította félbe a belügyminisztert. A tegnapihoz hasonló jelenet fejlődött ki; dobogás és zajongás közben a képviselők felugráltak.

Justh Gyula, *Polónyi* Géza, *Bartha* Miklós, *Kubik* Béla rekedten kiáltják:

— Hogy mer provokálni? Kérjen bocsánatot! Nem beszél addig!

Szilágyi Dezső elnök hasztalan csenget; végre így szól:

— Ha a képviselő urak ezt folytatják, nem fognak embert kapni a Ház vezetésére! Végre elcsendesült a vihar.

Szilágyi Dezső kéri *Percel* minisztert, mondott-e valami sértőt.

Percel Dezső felel, de a zaj nem csillapul le.

Szilágyi Dezső végre kijelenti, hogy meg fogja vizsgálni az ügyet.

Ivánka Oszkár elmondja a tegnap velem és ma más képviselőkkel történt rendőri brutalitásokat.

Szilágyi Dezső feleli, hogy orvoslatért intézkedés tétetett.

Horánszky Nándor felolvasta *Percel* Dezső előbbi szavait szó szerint. „A mire nem lehet jelzöt találni“: ez oly sértés, melyet nem tűrnek.

Szilágyi Dezső újból felszólítja *Percel* minisztert, hogy nyilatkozzék.

Percel Dezső folytonos zajban feleli, hogy nem a képviselőkre, hanem a tegnapi ülés után a karzati közönség nótázására értette kifejezéseit. *Horánszky* felszólalására egy adomát akar elmondani, de óriási zaj lesz ismét.

— Nem kell! Csüri-csavarja a dolgot! Kiáltják feléje és a vihar percekig tart.

— Ez a szólásszabadság? kérdik jobbról. *Szilágyi* Dezső végre feleli, hogy a dolgot meg fogja vizsgálni és holnap intézkedni fog.

Az ülés vége három órakor volt.

TÁVIRATOK.

— **Ostromállapot a Sándor-utcában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Budapesten a muzeum-körut és a Sándor-utca rendőrökkel volt ma megvakva. A polytechnikum udvarán lovasrendőrök ütötték-vágták az oda bemenekező ifjakat. A rendőrök a képviselőházba igyekvő képviselőktől mandátumaikat követelték igazolásul.

Rakovszky István képviselőt *Krecsányi* Kálmán, VIII-ik kerületi kapitány megragadta, de *Percel* Béni rákiáltott:

— Ne bántsa a képviselő urat, mert keresztülgázolok a lelkén!

A Házban izgatott volt a hangulat. A buffet ablakaiban, melyek a polytechnikumra néznek, az ellenzéki képviselők nyugalomra intették az ifjakat, kik elpanaszolták nekik a rendőrség brutalitását.

Délután a „szabadelvű kör“ előtt tüntetés volt. A rendőrség szétverte a tüntetőket.

— **A hamis borok a borellenőrző bizottság előtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az országos borellenőrző bizottság tíz borminta fölött ítélezett. *Több mint a hamisnak bizonyult.* A miniszteriumban a pécsi borminták meg nem kerültek döntés alá.

— **Borvámtariffa franciaországban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisból írják, hogy az új borvámtariffák a mai napon életbe léptek.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Bpest, nov. 22.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 9.62; későbbi szállítás: 9.87
Tengeri, májusra: 4.70. — Rozs, márciusra: 8.55. —
Zab, őszre: 6.00.

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák
hitelrészvény: 352.60. — Magyar hitelrészvény: 381.25
— Államvasut: 351.60.

Szerkesztői üzenet.

Reform. konvent. Hogy mikorra van ötszehíva a reform. konvent: még nem tudjuk.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.**Üzlet-megnyitás.**

Van szerencsém a t. c. közönséget értesíteni, hogy helyben, **Széchenyi-tér 2. sz. alatt** (Piacsek-féle ház)

**fűszer- és csemege
üzletet**
nyitottam

és állandó nagy választéku raktárt tartok mindennemű kül- és belföldi bor, thea, rum, cognac, kávé, gyümölcs és minden e szakmába vágó cikkekben és remélem, hogy úgy minőség, mint ár tekintetében a n. é. közönség bizalmát kiérdemlem.

A legpontosabb kiszolgálásról a t. c. közönséget előre is biztosítva vagyok

kiváló tisztelettel

Bayer Jakab

fűszer- és csemege-kereskedő

Pécsett, Széchenyi-tér 2. sz.
(Piacsek-féle ház.)

10682. szám.

1898.

HIRDETMÉNY.

A dárdai kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság 1898. évi nov. hó 18-án 10682. sz. a kelt végzésével kiküldött bizottság ezennel közhírré teszi, hogy **Dárda, Laskafalu, Keskend és Kis-Dárda** községekre vonatkozólag az 1886 : XXIX., 1889 : XXXVIII. és az 1891 : XVI. t. cikkek értelmében szerkesztendő telekkönyvi betétek készítésének munkálata folyamatba tétetvén, a helyszini eljárás a nevezett községekben **1898. évi december hó 10-én** fog kezdődni.

Ennélfogva felszólítanak:

1. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt a kitűzött határnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel;

2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog telekkönyvi bekebelezését a kitűzött határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézett szabályszerű beadvány útján kieszközöljék, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírással az 1886 : XXIX. t.-cz. 15—18. §-ai és az 1889 : XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek; és

3. azok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Domján Miklós,
betétszerkesztő

Dr. Molnár Jákó,
kir. albiró

**Hirdetések jutányos áron a ki-
adóhivatalunkban vétetnek föl.**

Hoff János maláta kivonat készítményei gyengék és betegeknek.**Hoff János****maláta egészségi itala.**

Általános elgyengülésnél, az alhasi szervek rendellenes működésénél, mell- és gyomorbántalmaknál, nemkülönben a lábadozóknak legjobban bevált és legjobb ízű erősítő szere.

Egy palack ára 75 kr. — Öt palack bérmentve 3.75 kr.

Tíz éve, vagy már régebbi idő óta használom az Ön maláta egészségi sörét és egyéb maláta készítményeit. Ezek az egyedüli szerek, melyek feleségemnek visszaadták az egészséget.

Bögér, Bécs, Hofmühlgasse.

Hoff János**sűrített maláta kivonata.**

Tüdőbajoknál, gégehurutnál, ugymint idült köhögésnél; főleg a gyermekek légzési szerveinek megbetegedésénél a legjobb sikerrel alkalmaztatik. Ize nagyon kellemes.

Egy üveg ára 1 frt. — Öt üveg bérmentve 5 frt.

Maláta kivonat készítményei valóban jó és hatásos szerek. Küldjön tehát ismét 5 üveg maláta kivonatot, 1 font maláta csokoládét és 1/2 zacskó maláta kivonat mellcukorkát.

Fischer G. őrnagy N.-Várad.

Hoff János**maláta egészségi csokoládéja.**

Gyengeségnél, vérszegénység, idegességnél, álmatlanságnál, étvágytalanságnál kitűnően bevált. Rendkívüli jó ízű és tápláló. Gyenge gyermekek igen jó eredménnyel használják.

Egy csomag ára 1 frt.

Maláta csokoládéja a legkitűnőbb amit ismerek. Ezen kellemes italt idült gyomor — illetve emésztési zavaroknál, sápkóránál és általános gyengeségnél mindenkor jó eredménnyel alkalmazom.

Dr. Nicoletti orvos, Triebel.

Hoff János**maláta kivonat mellcukorkái.**

Köhögésnél, rekedtségnél, elnyálkásodásnál, főleg tüdőhurutnál utólrhetlen hatása. A valódi maláta mellcukorkákat emésztési zavar nélkül tetszés szerinti mennyiségben lehet használni

Egy doboz ára 10 kr., egy zacskó 30 kr.

Csodálatos volt maláta kivonat mellcukorkáinak hatása makacs köhögésem ellen.

Zedlitz-Neukirch lovag, Waldenburg.

Cukorkái feleségem köhögésén és astmatikus bántalmain kitűnően segítenek.

Busch plébános, Weischütz.

RAKTÁR PÉCSETT. Zsiga László, Sipőcz István, Erreth János, Kádis E., Irgalmasrend gyógyszerárakban; Geltch és Graef drogua kereskedésében; Eizer János, Reeh Vilmos, Berecz Károly, Molnár János, Markusz Simon, Spitzer Sámor fia csemege és fűszerkereskedésében. — **Magyarországi kizárólagos főraktár: TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerára Budapest, Király-u. 12.

Közlemények árjegyzékkel ingyen és bérmentve.